

Mustan taantumuksen voitto s. s. järjestössä

(Jatk. viime n:oon).

“Yhdysvaltain sosialistipuolueen kansallistoimeenpanevan komitean selitykset, ettei se ole “missään tekemisissä Neljännen Internationalen perustamisessa”, paljastuvat valheellisiksi Bernin konferenssin virallisen raportin johdosta. Yhdysvaltain sosialistipuolueen edustaja oli siellä, esiintyen milloin “epävirallisena”, milloin virallisena.

“Puoluesihtööri Branstetterin oma raportti myös selvästi ilmaisee puolueen osottaneen tälle konferenssille myötätuntoaan.

“Konferenssin yksimielisesti hyväksymä manifesti — jota laatimassa mukana oli Amerikan edustaja — todistaa aivan selvästi konferenssin tarkoituksena olleen uuden Internationalen perustan luomisen. Wienin helmikuun konferenssissa se lopullisesti, organisatorisesti perustetaan. Manifestissa painostetaan välttämättömyyttä saada työväestölle Internationale. Toinen Internationale tuomitaan, koska se petti sodassa. Kolmas Internationale ei myöskään kelpaa. Sen vuoksi on saatava uusi “todellinen” Internationale ja sellaisen “oikean” Internationalen luomiseksi kutsuttiin Wienin konferenssi koolle.

“Kaiken edelläolevan perusteella selittää Suomalainen sosialistijärjestö, että se ei halua olla sen tuomion alaisena, jonka Kolmas Internationale on julistanut Amerikan sosialistipuolueelle, sen opportunistisen poliittikan johdosta jokaisessa teoreettisessa suhteessa ja kaikessa käytännöllisessä toiminnassa kansallisessa elämässä. Sosialistipuolue on täydellisesti lakannut olemasta Amerikan luokkatietoisien työväestön valtiollinen ja yhteiskunnallinen tulkitsija. Kolmannen Internationalen tuomio käy nyt sitäkin raskaammaksi, kuin sosialistipuolue selvästi vehkeilee uuden Internationalen perustamisessa, joka loogillisesti syvimältä olemukseltaan on vastavallankumouksellisten kansainvälinen yhdysside suunnittelemassa

Venäjän vallankumouksen tuhoamiseksi.

“Jokaisen luokalleen rehellisen proletaarin on täällä kohtalokkaalla hetkellä jätettävä Yhdysvaltain Sosialistipuolue.”

Valheita ja lioitteluja.

Eroamisperustelujen ensimmäinen kohta jo ilmaisee sellaista valhesarjaa että ainoastaan puoluepetturit ja luopiot voivat sellaisten esittämiseen antautua. Siinä syytetään Yhdysvaltain sosialistipuoluetta:

I. Että se on toisen internationalen opportunistimin turmelema;

II. että se käsittää virheellisesti valtion olemuksen ja luottaa porvarilliseen kansanvaltaan;

III. että puolue kävi viime vuoden vaalitalstelun reformipoliittikan merkeissä;

IV. että puolue on karkoittanut riveistään vallankumouksellissimman aineksen;

V. että sosialistipuolueen viralliset edustajat häväisevät köyhälistön luokkataistelua ja marxilaista ja harjoittavat mitä viheliäisintä kieräilyä köyhälistön pettämiseksi;

VI. että jäsenistön oikeuksia puolueen kontroleeraamiseksi on rajoitettu ja erottamisen kautta tehdään mahdottomaksi puolueen uudistus sisältäpäin.

Näissä kuudessa syytöksessä puolueesta vastaan esiintyy kuusi valhetta, joiden todistamiseksi suomalaiskansallisilla ei ole esitettävänä pienintäkään tosiasiaa. Seitsemäs syytös, että puolueen keskusvirasto on tuhannut varoja vaalitalstelussa on niin mitätön, ettemme siihen lähemmin kajoa. Syytös on mielenkiintoinen ainoastaan siitä kannalta, että sen tekevät henkilöt, jotka ovat tuhanneet entisen suomalaisen sosialistijärjestön varoja tuhansia tuhansien perään yhteen ainoaan tarko-

tukseen hajottaa Yhdysvaltain sosialistipuolue.

Ensimmäinen syytös, että puolue olisi toisen internationalen opportunistin turmelema osottautuu valheeksi kaikilla niillä asiakirjoilla, joiden kautta Yhdysvaltain sosialistipuolue on tuominut toisen internationalen ja julistanut eronsa siitä. Yhdysvaltain sosialistipuolue oli ensimmäisiä katkaisemaan suhteensa toisen internationalen kanssa.

Toinen syytös, että puolue käsittäisi väärin valtion olemuksen ja luottaisi porvarilliseen kansanvaltaan ilmaisee vain tekijänsä sekavuutta jollei se ole itsetietoisesta vääristelyhalusta johtunut. Syytöksen tekijät eivät mitenkään määrittele, mitenkä puolue on käsittänyt väärin valtion olemuksen. Mutta ehkäpä syytöksen tekijät ovat tarkoittaneet valtion olemuksen väärinkäsittämällä juurituota "luottamista porvarilliseen kansanvaltaan." Jos syyttäjät tuota tarkoittavat siinä tapauksessa heidän syytöksensä on vääristely sosialistipuolueen "luottamuksesta porvarilliseen kansanvaltaan." Puolueen periaatejulistuksessa sanotaan:

"Sosialistipuolue saatuaan valtiollisen valian aikoo uudelleen järjestää hallituksen niin muodollisesti kuin asiallisestikin, muuttaakseen sorron välikappaleesta yhteiskunnallisen ja teollisen palveluksen välikappaleeksi.

"Se vahvistaa Amerikan itsenäisyydenjulistuksen perustotuuden, että 'müloin hallitus lakkaa palvelemasta meitä tai muuttuu inhimillistä onnellisuutta hävittäväksi, kansalla on oikeus muuttaa tai hävittää se ja perustaa uusi hallitus semmoisen periaatteen pohjalle ja järjestää sen valta muodoltoon semmoiseksi mikä parhaiten näyttää turvaavan heidän onnellisuutensa."

Puolue ei siis julista että se porvarillisen demokraattian turvissa haluaisi "kasvaa sosialistiseen yhteiskuntaa", mutta sensijaan pitää kiinni vallankumouksellisen itsenäisyyden julistuksen periaatteesta, että hallitus voidaan muuttaa tai hävittää, jos se ei palvele kansan etuja. Mutta huvittavaa mielenkiintoa tarjoaa tässäkin kohdassa suomalaiskansallisten sekavuus. He

syyttävät Yhdysvaltain sosialistipuoluetta luottamisesta porvarilliseen kansanvaltaan, mutta itse he periaateohjelmassaan sanovat: — "Tässä työssä me käsitämme tarpeelliseksi parlamentarismin vallankumouksellisen agitasionina porvarillisen demokraattian piirissä". — He siis itse ottavat oikeuden harjoittaa agitasionia porvarillisen demokraattian rajoissa, mutta kieltävät sen sosialistipuolueelta!

Itsenäiset tietämättöminä reformipolitiikan luontesta.

Kolmas syytös, että puolue kävi viime vuoden vaalitaistelun reformipolitiikan merkeissä, sisältää laajan periaatteellisen kysymyksen, josta kuitenkin syytöksen tekijät eivät näytä olevan tietoisia, koskapa he eivät esitä pieneintäkään viittausta siitä, minkätähden vaalitaistelua ei olisi saanut käydä "reformipolitiikan merkeissä" ja minkälaisen reformipolitiikan merkeissä puolue kävi vaalitaistelua. Syyttäjät puhuvat vain ylimalkaan reformipolitiikasta, aivan kuin ei olisi olemassakaan marxilaista ja revisionistista reformipolitiikkaa. Kuitenkin jokaiselle sosialistisen politiikan seuraajalle pitäisi olla tunnettua että on olemassa puhtaasti marxilaista reformipolitiikkaa aivan samoin kuin on olemassa revisionististakin reformipolitiikkaa. Ja näiden politiikkain ero on kouraantuntuvan selvä. Marxilainen vallankumouksellinen reformipolitiikka ajaa vain niitä parannuksia, jotka hyödyttävät ainoastaan työväenluokkaa, vahvistavat heidän vallankumouksellista voimaansa, tai vähimmäisessä tapauksessa hyödyttävät työväenluokkaa enemmän kuin toisia luokkia. Revisionistinen pikkuporvarillinen reformipolitiikka sitävastoin ajaa sellaisiakin parannuksia, jotka hyödyttävät väli luokkia, pikkuporvareita ja maanviljelijöitä enemmän kuin työväenluokkaa. Sellaisen reformipolitiikan marxilaisuus kieltää, koska sen mukaan väli luokkien historiallisena kohtalona on murskaantua kahden valtaloukan, työväenluokan ja kapitalistiluokan välisessä valtataistelussa, ja mitä pikemmin tämä väli luokkien tuhoutuminen tapahtuu sitä parempi työväenluo-

Lenin, englantilaisen kuvanveistäjän Mrs. Sheridan'in kuvaamana.

kalle. Marxilainen reformipolitiikka ei siis elätä "käärmettä povellansa" etsimällä yhteisiä asioita väliluokkien kanssa ja ajamalla heidän kanssaan sellaisia parannuksia, jotka vahvistavat väliluokkien asemaa niin, että heistä voisi tulla vastustaja työväenluokalle sitte kun työväenluokan ja väliluokkien yhteistoiminnan tuloksena olisi tuhottu suurkapitalismi.

Tietääksemme, onko Yhdysvaltain sosialistipuolueen reformiohjelma marxilainen tai revisionistinen tulee ohjelman jokaista pykälää tarkastaa sen mukaan, hyödyttääkö se enemmän työväenluokkaa tai muita luokkia. Julkaisemme tässä puolueen viime konventionissaan laatiman ohjelman, että arvosteleva lukija voi tehdä tarpeellisen tarkastelun ja päättää, onko puolueen ohjelma marxilainen tai revisionistinen.

Yhdysvaltain Sosialistipuolueen valtiollinen ohjelma.

1. Perustuslailliset, puhe-, paino- ja kokoontumisvapaudet ovat palautettavat kumoamalla vakoilulaki ja kaikki toiset sortolait, sekä kieltämällä toimeenpanevan vallan vallananastus.

2. Kaikki vakoilulain nojalla käynnissä olevat oikeusjutut on lakkautettava ja kaikki henkilöt, jotka on tuomittu vankiloihin oletetuista rikoksista johtuen ne uskonnollisista vakauksista, poliittisista mielipiteistä ja työväen taloudellisesta toiminnasta, on täydellisesti armahdettava ja heti päästettävä vapaaksi.

3. Ulkomaalaisia ei saa karkoittaa Yhdysvalloista poliittisten mielipiteiden, taityötalsteluihin osanoton takia, eikä missään tapauksessa ilman asianmukaista syytösten perusteella käytyä kuulustelua. Hallituksen mielivaltainen ulkomaalaisten karkoitusoikeus on peruutettava.

4. Oikeuslaitosten valta estää työläisiä taistelulissaan työnantajiaan vastaan estetuomiotten kautta tai muutoin, sekä oikeus kumota kongressin laatimia lakeja on peruutettava.

5. Liittovaltain tuomarit on valittava yleisäänestyksellä ja kansalle annettava oikeus kutsua heidät takaisin viroistaan.

6. Yhdysvaltain presidentti ja varapresidentti on valittava suoranaishella kansan äänestyksellä ja kansalle annettava takaisin kutsuoikeus.

7. Hallitusneuvoston jäsenet tulee olla kongressin valitsemat ja vastuunalaisia kongressille.

8. Yleinen ja yhtäläinen äänioikeus tosiasiallisesti ja laimmukaisesti on taattava miehille ja naisille yli koko maan.

9. Riittäviä lakeja on laadittava että kuljeskelevat työläiset voivat äänestää.

10. Yhdysvaltain perustuslakia on korjattava siten, että se lujittaa siviili- ja poliittillisia vapauksia ja poistaa kaikki esteet teollisten ja yhteiskunnallisten uudistusten tieltä, lukuunotettuna nekin muutokset, jotka on nimetty tässä ohjelmassa, kansan tahdon ja pyrkimyksen mukaisesti. Perustuslaki olisi muutettava sellaiseksi, että äänestäjän enemmistö voisi liittää siihen lisäyksiä omasta, tai kongressin aloitteesta.

Yhteiskunnallinen ohjelma.

1. Kaikki sellaiset liikelaitokset jotka ovat välttämättömiä kansan hyvinvoinnille kuten rautatiet, pikatavaraliike, höyrylaivat, sähkösanomalaitokset,

kaivokset, öljylähteet, voimalaitokset, viljasäiliöt, teurastus- ja jäähdytys- ja säilytyslaitokset ja kaikki yleiset teollisuuslaitokset tulee ottaa kansan omaisuudeksi.

2. Kaikkia kansan omistamia teollisuuslaitoksia tulee työläisten ja hallituksen edustajain hoitaa yhteisesti ei tuloja tai voittoja kootakseen, mutta yksinomaan tarkoituksella saada kunnollinen palkka ja inhimilliset työolot työläisille ja tehokas kohtuullinen palvelus kansalle.

3. Hallituksen tulee ottaa kaikki pankit haltuunsa ja järjestää yhteinen kansanpankki järjestelmä.

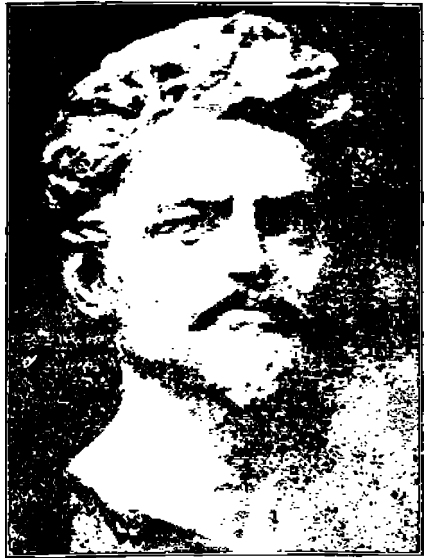
4. Kaikki vakuutuslaitokset tulee ottaa hallituksen huostaan ja laajentaa vakuutus tapaturmia, sairautta, työttömyyttä, vanhuutta ja työttömyyttä vastaan, ilman, että työläiset joutuisivat maksamaan vakuutusmaksuja.

5. Kongressin tulee asettaa käytäntöön perustuslain neljästoista ja viidestoista lisäys, koskien neekereitä ja vaikuttavia liittovaltion lakeja on laadittava tarkoituksella saada neekereille täydelliset siviili-, poliittiset-, taloudelliset ja opetusoloja koskevat oikeudet.

Ulkomaan-asiat.

1. Kaikki Yhdysvaltain sodan aikana liittolaisille antamat sotainat on julistettava kuitatuksi sillä ymmärryksellä, että niiden maiden kesken tehdyt lainat, sotakorvaukset, niihin luettuna, paljon ruokatarvike, raaka-aineita ja koineita on annettava luotolla sodan hävittämiin Euroopan maihin tarkoituksella avustaa niitä hävitetyn maailman uudelleen rakentamisessa.

2. Yhdysvaltain hallituksen tulee tehdä aloite senvahingollisen järjestön hajoittamiseksi, joka tunnetaan "Kansojen liiton" nimellä ja sen tilalle on muodostettava kansainvälinen parlamentti kuuluen siihen kansanvaltaisesti valitut edustajat maailman kaikista maista ja perustuen se tasa-arvoisten oikeuksien itse-määräämisoikeuden, sifr tomaiden ja toisista maista riippuvien maiden kansallisten oikeuksien tunnustamisen pohjalle, kansainvälisen kaupan, maa- ja merikauppateitten vapaudelle ja yleiselle aselista riisumiselle ja

Trotzky, englantilaisen kuvanveistäjän, Mrs. Sheridan'in kuvaamana.

jonka parlamentin tehtäväksi jää uudistaa rauhansopimus oikeuden ja sovinnollisuuden periaatteen mukaisesti.

3. Yhdysvaltain tulee hetimitä rauhakeskusvaltojen kanssa ja avata kauppa- ja diplomaattiset suhteet Venäjän Neuvostohallituksen kanssa. Sen tulee viivyttlemättä tunnustaa Irlannin itsenäinen tasavalta.

4. Yhdysvaltain tulee tehdä ja julistaa käytäntöön sellainen sääntö ulkomaapolitiikassaan, että Amerikan kapitalistit, jotka hankkivat myönnetyksiä ulkomailta ja sijoittavat omaisuuttaan ulkomaille, tekevät sen täydellisesti omalla vastuullaan, eikä missään tapauksessa hallituksemme saa sekaantua diplomaattisiin neuvotteluihin tai selkkauksiin, tai käyttää asestettuja joukkoja amerikalaiden kapitalistien ulkomailta olevaa omaisuutta koskeissa riidoissa.

Teollisuusohjelma.

1. Kongressin on laadittava tehokkaita lakeja, poistaakseen lapsityön, määrättävä tutkimuksen kautta selville otettu kunnollinen elintaso vastaava alin palkka, suojata kuljeskelevia ja

työttömiä työläisiä sorrolta, hävittää salapolisi- ja lakonrikkuri laitokset ja lyhentää työpäivää sitä mukaan kuin teollinen tuottavaisuus lisääntyy.

Viskaali ohjelma.

1. Että liittohallituksen kaikki sota-y. m. velat täytyy maksaa heti täydellisesti. Varat tähän on hankittava asteettan nousevan omaisuusveron kautta. Tämän verotaakan tulee langeta kokonaan rikkaiden, erikoisesti niiden kannettavaksi, jotka ovat koonneet suuria rikkauksia sodan ajalla.

2. Vakituinen asteettain nouseva tulo- ja perintövero on otettava käytäntöön. Niillä kootaan kaikki hallituksessa tarvittavat varat, lukuunottaen nekin lisääntyvät menot jotka johtuvat lisääntyvistä yhteiskunnallisista ja teollisuustoimista.

3. Maa-arvon nousun kautta karttuvaa omaisuutta on veroitettava. Kaikki sellaiset maa-alueet joita pidetään käyttämättä on veroitettava niiden täydestä vuokra-arvosta.

* * *

Jokainen rehellinen arvostelija luetaan Yhdysvaltain sosialistipuolueen käytännöllisen ohjelman huomaa sen täydelleen marxilaiseksi reformiohjelmaksi. Mutta suomalaiskansalliset puhuvat reformipolitiikasta niinkuin jokainen reformipolitiikka olisi vain porvariston hännystelyä ja jokainen saatu parannus porvariston maksama palkko heidän hännystelystään. Marx sensijaan sanoo esimerkiksi työväen lainlaadinnan olevan pitkällisen luokkatalstelun tuloksia. Vieläpä enemmänkin sanoo Marx; hän sanoo että lainlaadinta työpäivän lyhentämisestä on **työläisen ruumiillisen ja siveellisen uudetasyntymisen ehto.** (Pääoma, ensimmäinen nide, sivu 235).

Neljäs syytös, että puolue on karkoittanut riveistään vallankumouksellisimmän aiksen on totta, jos "vallankumouksellisimmilla" ymmärretään puolueettureita ja luopioita, jotka ovat olleet puolueessa vain voidakseen hajottaa puolueen sisältäpäin. Sellaisia aiksejä puolue on jäsenydestään eroittanut, mutta sellaista menettelyä täytyy

jokaisen työväen järjestön harjoittaa petteureita ja luopioita kohtaan, koska muuten kaikenlainen järjestetty toiminta käy mahdottomaksi. Sama koskee myöskin kuudennessa syytöksessä esitettyjä väitteitä. Puoluetta eivät voi uudistaa sisältäpäin puoluepetturit ja luopiot, uudistuksia puolue-elämässä voivat saada aikaan ainoastaan puolueelle uskolliset jäsenet.

Viides syytös, että sosialistipuolueen viralliset edustajat häväisevät köyhälistön luokkataistelua ja marxilaisuutta ja harjoittavat viheliäistä kieräilyä köyhälistön pettämiseksi, on viheliäisimpiä valheita mitä mitkään puoluepetturit voivat keksiä. Syyttäjät eivät esitä todistuksen varjoakaan tämän katalaa laattaa olevasta syytöksensä tueksi, koska sellaista todistusta ei ole olemassa. Tämä syytös, suomalaiskansallisten taholta muistuttaa vain kansanomaista sananpartta pesästä lähtevästä käenpoikasta, joka likaa pesänsä koska ei enää halua sinne palata.

Eroamisperustelujen toinen kohta sisältää vain kaksi varsinaista syytöstä ja ne ovat:

1. Että puolueen johdon taholta on esitetty vaiheellisia tiedonantoja, että Bernin kokouksen tarkoituksena ei olisi ollut uuden internationalen luomisen;

2. että uusi internationale, jos se syntyy, on vastavallankumouksellinen, "kansainvälinen yhdyside suunnitelmassa Venäjän vallankumouksen tuhoamista."

Molemmat näistä suomalaiskansallisten tekemistä syytöksistä ovat valheellisia ja toinen syytös niin törkeä, että mikään sosialistipuolueita ammatikseen särkevä provokaattori ei olisi voinut törkeämpää keksiä. Mitä tulee ensimmäiseen syytökseen, että puolueen johdon taholta olisi annettu valheellisia tietoja Bernin kokouksen tarkoituksesta niin sen valheellisuus selviää niistä useista lausunnoista, joita puolueen toimeenpaneva komitea on antanut, selittämällä että se ei tahdo olla tekemisissä sellaisen internationalen luomisen kanssa, joka tulisi perustettavaksi vastapainoksi Moskovan internationalelle, ja sikäläin kuin on kysymys Bernin kokouksesta,

Jossa Yhdysvaltain sosialistipuolue oli epävirallisesti edustettuna, se todellakin oli puhtaasti neuvottelevaa laatua, ja sellaisena se ei ollut mikään rikos Moskovan internationalea vastaan. Josko sitte todellakin tulee perustettavaksi neljäs internationale, sitä ei vielä tätä kirjoittaessa tiedetä, se riippuu asiantilain kehityksestä, ennenkaikkea Moskovan internationalesta, tahtooko se itsepintaisesti pitää kiinni kuuluisista ehtoistaan ja siten pakottaa länsi-euroopalaiset marxilaiset sosialistit perustamaan itsellensä kansainvälisen yhdyssiteen. Yhdysvaltain sosialistipuolue kuitenkin on kieltänyt ottamasta siihen osaa, Bernin kokouksen suunnittelujen mukaan kuitenkin uudesta internationalesta ei voi tulla vastavallankumouksellista, kuten suomalaiskansalliset julistavat. Bernin kokouksen maailman työläisille osotetussa julistuksessa tässä kysymyksessä olevaa asianpuolta koskeva kohta kuuluu:

"KÖYHÄLISTÖN MAAILMANPOLI- TIikka".

Katsoen näihin tosiasioihin on tärkeätä koota yhteen maailmanköyhälistön kaikki voimat ja asettaa sen taistelun keskeisimmäksi päämääräksi sosialistiset loppuvaatimukset.

Köyhälistön tulee asettaa kapitalismin maailmanherruutta vastaan oma maailmanpolitiikkansa. Tämän politiikan tehtävänä tulee olla voimakkaasti puolustaa Neuvosto-Venäjää imperialististen länsivaltioiden hyökkäyksiä vastaan, tehdä tyhjäksi Ranskan imperialismiin vastavallankumoukselliset juonitelut Keski-Europassa, vapauttaa Itä- ja Keski-Europan vallankumoukselliset liikkeet Länsi-Europan imperialismiin kahleista, tukea vapautensa puolesta taistelevia kansallisuksia ja siirtomaiden kansoja kapitalismin herruusjärjestelmää vastaan ja siten yhdistää koko maailman vallankumoukselliset voimat imperialismia vastaan."

Näin Bernin kokous. Bernissä ei siis suunniteltu Venäjän vallankumouksen tuomista, vaan sen tukemista, mutta mitään keinoa kammoamattomat Yhdysvaltain sosialistipuolueen viholliset ju-

listavat Yhdysvaltain sosialistipuolueen olleen mukana suunnittelemassa vastavallankumouksellista internationalea. Sensijaan on totta että Bernin kokous suoraan ja rehellisesti esitti Moskovan internationalen lahkomaisen luonteen. Tämä kohta Bernin kokouksen julistuksesta kuuluu:

"Kolmas internationale kommunisti- puolueiden laikko.

"Kommunistinen internationale, joka kutsuu itseään kolmanneksi internationaleksi, vaatii oikeutta ja velvollisuutta saada jatkaa ja lopettaa ensimmäisen ja toisen internationalen historiallista työtä. Mutta Moskovan internationale on todellisuudessa vain kommunistipuolueiden yhtymä, eikä se voi muuta olla kuin niin kauan kuin se pitää kiinni toisen kongressinsa päätöksistä. Se tyrkyttää bolshevikkien Venäjän köyhälistötalonpoikaisessa vallankumouksessa käyttämiä keinoja muiden maiden työväenpuolueille mallimenetelmänä. Välttämättä eri maiden luokkataistelun edellytysten moninaisuudesta, välittämättä luokkataistelussa käytettävien keinojen paikallisesta ja ajallisesta riippuvaisuudesta, tahtoo se lopettaa yksitysten sosialistipuolueiden itsehallinnon, vaikka nämä puolueet yksin kykenevät täydelleen arvostelemaan maansa taisteluedellytykset, ja alistaa ne diktatorisilla valtuuksilla varustetun keskuskomitean johtoon. Se tahtoo pakottaa kaikkien maiden sosialistisia puolueita hyväksymään Venäjän erikoisista kulttuuriolosuhteista kehittyneen järjestäytymismuodon.

"Se työskentelee tietoisesti hävittääkseen ne sosialistipuolueet, jotka eivät vastustuksetta taivu sen diktatoriin.

"Se tahtoo alistaa ammattiyhdistykset puolueiden johdettavaksi ja hajottaa kansainvälisen ammatillisen liikkeen, joka nykyään on köyhälistön ainoa yntäinen kansainvälinen luokkajärjestö. Se asettaa konkreettisen, kunkin maan köyhälistön olemassaoloehtoien määräämän luokkataistelun sijaan laholiikkeen, jota kansainvälinen keskuskomitea johtaa edeltäpäin määrättyjen kaikille maille samanlaisten suunnitelmien mukaan. Kommunistinen internationa-

le tekee täten itsensä kykenemättömäksi yhdistämään riveihinsä koko luokkatietaisen köyhälistön."

Nämä kaksi lainausta Bernin kokouksen julistuksesta osoittavat että kokous on aivan oikein käsittänyt Venäjän bolshevikien vallan ja kolmannen internationalen kahdeksi eri asiaksi. Venäjän bolshevikien vallan tukeminen on asia, jota kaikkialla marxilaisten keskuudessa pidetään itsestään selvänä, koska se koskee yksinomaan kysymystä työväenluokan vallasta Venäjällä. Kolmas internationale sensijaan on kansainvälinen kysymys, jolla ei ole mitään tekemistä Venäjän työväenluokan vallan tukemisen kanssa, ja sentähden siitä voidaan olla eri mieltä olematta vastavallankumouksellisia Venäjän bolshevikien valtaan nähden.

Kolmannen internationalen ehdot epämarxilaisia.

Tarkastakaamme sitte, mitä oikeuksia niinsanotuilla keskustalaisilla on olla erimieliltä Moskovan internationalen kanssa? Friedrich Adler, Otto Bauer, Arthur Crispien, Jean Longuet ja toiset Bernin julistuksen allekirjoittajat lyhyesti sanoen väittävät kolmannen internationalen poikenneen pois marxilaisuudesta kuuluisissa ehdoissaan. Missä määrin tämä väite on oikea voidaan ratkaista ainoastaan Marxin itsensä ja toisten tunnettujen marxilaisten määritelmiä käyttäen.

Jos asetamme kysymyksen niin, että minkälaisen maiden työväenluokat muodostavat tärkeimmän osan maailman vallankumouksellisessa liikkeessä niin vastaus kysymykseen ei sulkaakaan voi olla mielivaltainen, jos seuraamme Marxin ja Engelsin antamia ohjeita. Tämän tärkeyden määrää ei sulkaakaan sen tai tämän maan työväenluokan pelkkä tahto ja vallankumouksellinen innostus, mutta kysymyksessä olevien maiden taloudellinen asema maailman kansantaloudessa. Taloudellisesti kehittymättömämmät maat ovat, marxilaisuuden mukaan, riippuvaisia kehittyneemmistä maista. Marx ja Engels sanovat tästä:

"Porvaristo vetää kaikki, mitä raakalaisimmatkin kansat sivistyksen piiriin

nopeasti parantamalla tuotannon kaikkia välikappaleita, ärettömästi helpottamalla kulkuväilyästä. Sen kauppatavarain halvat hinnat ovat sinä raskaana tykistönä, jolla se pommittaa raunioiksi kaikki Kiinan muurit, jolla se pakottaa raakalaiset luopumaan ankaran uppinkaisesta muukalaisvihastaan. Se pakottaa kaikki kansat perikadon uhalla omaksumaan porvarillisen tuotantotavan; se pakottaa ne panemaan keskuudessaan toimeen mitä se nimittää sivistykseksi, se on, itse tulemaan porvarilliseksi. Sanalla sanoen, se luo oman muotonsa mukaisen maailman.

"Porvaristo on taivuttanut maseudun kaupunkien vallinnan alaiseksi. Se on luonut ärettömiä kaupungeja, on tavattomasti lisännyt kaupunkilaisväestöä maalaisväestöön verraten ja on siten pelastanut melkoisen osan väestöä maalaiselämän yksinkertaisuudesta. Aivan samoin kuin se on saattanut maseudun riippuvaiseksi kaupungista, on se saattanut raakalais- ja puoliraakalaismaat riippuvaisiksi sivistysmaista, talonpoikaiskansat porvarikansoista, idän lännestä". (Kommunistinen manifesti, amerikkalainen painos, sivut 50 ja 51.)

Tämä pitää paikkansa Venäjäänkin nähden. Ei edes se, että sosialistit onnellisen sattuman kautta pääsevät valtaan jossain taloudellisesti takapajulla olevassa maassa kumoa maailman taloudellisen elämän lakina esiintyvää Marxin ja Engelsin määritelmää. Talonpoikaiskansat ovat ja tulevat olemaan riippuvaisia teollisesti kehittyneistä kansoista. Venäjä on vieläkin talonpoikaismaa. Siellä ajettiin porvarit ja porvarillinen tuotantotapa ovesta ulos, mutta kolmen vuoden vallassaolon jälkeen bolshevikkeille tuli kiire huutamaan porvareita ja porvarillista tuotantotapaa akkunasta sisään, kuten neuvostohallituksen viimeaikaiset julistukset kaikkien maiden kapitalisteille selvästi osoittavat. Venäläiset itse eivät enää kielläkään tätä tosiasiaa. Viime joulukuun toisen päivän numerossa Moskovan *Isvestija* kirjoitti:

"Vastustajat sanovat: omat kapitalistit karkoitettiin, mutta ulkomalaiset kapitalistit kutsutaan sijalle ja nämä tu-

levat luomaan pääoman vallan jälleen Venäjälle. He ihmettelevät, miten voidaan päästää sosialistiseen maahan kapitalisteja.” — “Voimme me tulla toimeen ilman kapitalisteja? Voimme me jäädä yksinäiseen vankikoppiin ilman minkäänlaisia suhteita muuhun maailmaan? Yksikään maa ei voi tulla niin toimeen. Saarto on meillekin jo osottanut, mitä seurauksia on ollut eristyneisyydestä. Voidaksemme kehittää tuotantoa me tarvitsemme koneita, niitä hankkijaksemme meidän täytyy suorittaa niistä maksu. Millä me sen suoritamme? Kullallako? — mutta kultavarastomme ovat vähäiset. Raaka-aineillako? Käyttöoikeuksien muodossa me annammekin raaka-aineita ulkomaille. Päästään ulkomaalaiset valmistamaan raaka-aineitamme me säästämme kotoisen työvoiman toisia tarpeita varten, sillä omin voimin me emme yhtä kaikki kykene valmistamaan paljoakaan raaka-aineita. Ilman käyttöoikeuksien myöntämistä me emme voi tulla toimeen, ja vaikka se alussa ei osottautuisi edulliseksikaan, niin on meidän tehtävä myönnytyksiä. Kommunistin sentimentaalisesta tyytymättömyyden ilmauksesta ei voida valmistaa edes yhtään rautanaulaa.”

Näin puhuvat venäläiset itse porvarillisen tuotantotavan maahan päästämistä. Kolmen vuoden kokemus on heille osottanut sen mitä Marx ja Engels sanovat edellä lainatussa Kommunistisen manifestin kappaleessa. Kapitalismia yksinkertaisesti ei voida poistaa taloudellisesti kehittymättömistä maista niin kauan kuin se pitää valtaa kehittyneimmissä maissa. Mutta tästä ilmeisen selvästä marxilaisesta katsantokannasta huolimatta suomalaiskansallisen järjestön julistuksenlaatijat kansallisen sokeuden vimalla sivuuttavat kehittyneempien maiden työväenjärjestöt ja leimaavat työväenluokan pettureiksi ne, jotka kokoontuivat Berniin neuvottelemaan todella kapitalististen maiden vallankumouksellisten työläisten yhteenliittämisestä ja Moskovan internationalen ehtojen lieventämisestä

Mutta eihän ihmekään, jos suomalaiskansalliset “teoreetikot” joutuvat tuonlaisia harhaotaksumiin, ovathan he

julistaneet Venäjän kykenevän ilman muuta kehittymään täydelleen sosialistiseen tuotantotapaan. He ovat osottaneet täydellistä maailman kansantalouden aakkosten tuntemattomuutta puhuessaan kuinka muka Venäjä kykenee omin apuinensa järjestämään kansantaloutensa, ja sentähden sen ei tarvitse tehdä kapitalismille myönnytyksiä. Heidän laskujensa mukaan Venäjä voi ostaa kullalla, mitä se tarvitsee ulkomailta kapitalisteilta*.) Venäläiset itse kuitenkin tietävät että niin ei voida tehdä siitä yksinkertaisesta syystä, koska kultarikkaimmankin maan kultavarastot eivät voi riittää kullalla ostamiseen. Samoin tietää jokainen kansantalouden koulupoikakin. Esimerkkinä kullalla ostamaan kykenemättömyydestä tarvitsee vain mainita muutamien tilastollisen numeron, ja asia on selvä jokaiselle kansainvälistä kauppaa tuntemattomallekin. Venäjän sisääntuonti vuodesta 1911:sta vuoteen 1916:sta oli vuosittain jokseenkin yhtä suuri kuin Venäjän valtiopankin kaikki kultavarastot. Kultavarastot olivat vuotena 1917 (jolloin ne olivat korkeimmillaan) 1,292,000,000 ruplaa. Sisääntuonti vuotena 1911 oli 1,161,700,000 ruplaa, vuotena 1913 se oli 1,374,000,000 ruplaa ja vuotena 1916 tuonti oli 1,153,000,000 ruplaa. Tämä tilastollinen tieto selvittää täydelleen, mitä mahdollisuuksia Venäjällä olisi sellaiseen järjestöön kansantaloudelliseen tilaan, että ostaa vain kullalla, eikä anna mitään muuta kuin kultaa ulkomaalai-

*) Huvittavana esimerkkinä mainittakoon että suomalaiskansallisten “luennoitsija” Sefa Lepistö puhuessaan New Yorkin osaston talolla viime marraskuun 21 p. selitti, että Venäjä voi sivuuttaa ulkomaalaiset kapitalistit siten että se ostaa kaikki ostettavansa kullalla, eikä anna ulkomaalaisille Venäjän luonnonrikkauksia. Tämä “luennoitsija” oli saanut ohjeensa kansallisen järjestön “suuremmilta teoreetikoilta”, ja siis ilmaisi kansallisten kansantaloudellisia käsityksiä.

sille kapitalisteille. Kuten jokainen järki-ihminen tietää sellainen kansantalous on mahdoton millekään maalle. Eikä

suinkaan ole luettava virheeksi venäläisille kommunisteille, jos he kutsuvat ulkomaalaisia kapitalisteja Venäjälle tuomaan pääomia, päinvastoin se on laskettava heille ansioksi — vaikka tämä kaukonäköisyys on tullut venäläisille kommunisteille vasta kolmen vuoden hirveitä kärsimyksiä tuottaneiden kokemusten opetuksena. Venäjä tarvitsee ehdottomasti pikaista taloudellista apua voidakseen välttyä anarkian sekaorrolta.

Tuolta valheelliselta kansantaloudelliselta näkökannalta lähtien — että Venäjä voi kulkea sosialismin tekemättä myönnetyksiä kapitalismille — Waukeganin kokouksen epämarxilainen enemmistö ylimielisesti sivuuttaa kaikki marxilaiset sosialistit, julistaa ne pettureiksi ja sanoo seuraavansa yksinomaan venäläisiä kommunisteja — vaikka näitä kansallisten ohjelmien ja julistusten laatijoilta puuttuu siveellistä rohkeutta tunnustaa kannattavansa venäläisiä kommunisteja käytännössä. He eivät uskalla julistaa mitään, joka viittaisikaan käytännölliseen kolmannen internationaalin kannattamiseen.

Venäläisen todellisuudessa enempi bakunilainen kuin marxilainen käsityksen asettaminen edelle länsieurooppalaisten marxilaisten käsityksiä vallankumouksellisen aikakauden menettelytavoista ja sosialismin toteuttamisesta johtuu siitä periaatteellisesta harhakäsityksestä että muutkin luokat kuin palkkatyöväen luokka voidaan saada toteuttamaan sosialismia. Siitä kuitenkin sanovat Marx ja Engels päinvastoin kuin ne, jotka julistavat talonpoikaissyhteiskunnat ensimmäisiksi sosialismin toteuttajiksi. Marx ja Engels sanovat:

“Alempi keskiluokka, pikkutehtailija, rihkamakauppiaa, käsityöläinen, talonpoika, kaikki nämä taistelevat porvaristoa vastaan pelastaaksensa perikadosta olemassaolonsa keskiluokan osana. He eivät sentakia ole vallankumouksellisia, vaan vanhoillisia. Vieläpä enemminkin, he ovat taantuvia, sillä he koettavat kiertää taaksepäin kehityksen pyörää. Jos he sattumalta ovat kumouksellisia, niin se aiheutuu vain siitä että he huomaavat itseänsä uhkaavan muuton köyhälistön joukkoon, he eivät siis puolus-

ta nykyisiä vaan tulevia etujaan, luopuvat omalta kannaltaan ja asettuvat köyhälistön kannalle.” — (Kommunistinen manifesti, ameriikkalainen painos, sivu 67. Vertaa myöskin muistutusta Pääoman ensimmäisen niteen sivulla 703).

Tämän Marxin ja Engelsin esittämän totuuden on myöhempikin historia osoittanut täydelleen paikkansa pitäväksi. Pikkuporvari ja talonpoika ovat useissa maissa esiintyneet vallankumouksellisina ja yhtyneet köyhälistöön suurkapitalismia tai feodalismiin jätettä vastaan, mutta luopuneet köyhälistöstä niin pian kuin heidän osansa vallankumouksellisuudessa on tullut ratkaistua. Yhdysvalloissakin tämä liike on ollut nähtävissä. Vuotena 1912 ameriikkalaiset pikkuporvarit ja maanviljelijät olivat paljon myötätuntoisempia sosialistipuolelle kuin ne ovat nykyään, jolloin heidän asemansa on huomattavasti parempi kuin se oli vuotena 1912.

Marx ei siis julista että talonpojat olisivat sosialismin toteuttajia, kuten suomalaiskansalliset ja muut vallankumouskovaiset ovat edellyttäneet Venäjän kysymystä käsitellessään.

Myöskään ei ole mitään historiallisa tosiasioita tukemassa sitä bakunilaisten esittämää ja sittemmin yhä uusittua väitettä, että muka slaavilaiset olisivat “luonnostaan kommunisteja”, yhteisomistukseen taipuvia. Siitä sanoo Marx:

“Uusimpana aikana on levinnyt se naurettava ennakkoluulo, että luontaisen yhteisomaisuuden muoto olisi erikoisesti slaavilainen, vieläpä yksistään venäläinen muoto. ..Se on alkumuoto, jonka voimme osottaa olleen roomalaisilla, germaaneilla ja kelteillä, mutta josta intialaisilla yhä vieläkin tapamme kokonaisen mallikokoelman monine näytteineen, joskin osittain jäljennösmäisenä. Aasialaisten erittäinkin intialaisten yhteisomaisuuden muotojen tarkempi tutkiminen osoittaisi, kuinka luontaisen yhteisomaisuuden eri muodoista johtuvat sen hajonamisen eri muodot. Niinpä voidaan esim. roomalaisen ja germaanisen yksityisomaisuuden alkutyypit johtaa intialaisen yhteisomaisuuden eri muodoista.” — (Pääoma, ensimmäinen nide, sivu 43).

Tässä Marxin huomautuksena on meillä myöskin avain siihen kysymykseen, minkätähden Venäjän kommunistit näyttävät pitävän tärkeämpänä itämaisten kansojen puolelleen valtaamista kuin länsieurooppalaisten suurien työväenjärjestöjen. Miksi venäläiset ovat puhuneet neuvostovallasta Indiassa ja muissa takapajulla olevissa maissa? Yksinkertaisesti sentähden koska itämailla ovat historiallisina jätteinä vieläkin ne samat taloudelliset olot jotka vielä enemmän tai vähemmän vallitsivat Venäjälläkin ennen vallankumousta. Venäjän vallankumouksen perustana todellisuudessa on venäläinen kyläkuntakommuni, maan kyläkunnallinen omistus, ja siinä suhteessa vallankumous ei ole kyennyt tekemään muuta kuin vahvistamaan kyläkunnan asemaa. Indiassa on myöskin kyläkuntajärjestelmä vieläkin yhteiskunnallisen elämän perustus, ja kuten Marx sanoo "valtiolliset myrskyt jättävät yhteiskunnan taloudellisten perusalkaiden rakenteen koskemattomaksi". — (Pääoma, ensimmäinen nide, sivu 306—307—308.)

Tämä taloudellishistoriallinen yhdenvertaisuus se on joka panee venäläisiä kohtelemaan itämaalaisia kansoja paremalla veljeydellä kuin länsieurooppalaisia marxilaisia sosialisteja.

Länsi-Euroopan vallankumoukselliset sosialistit selittävät epämarxilaisiksi useita kolmannen internationalen asettamia ehtoja. Yksi ilmeisesti epämarxilainen on kolmannen internationalen vaatimus, että julkisten järjestöjen rinnalle tulee perustaa salaisia järjestöjä, joiden vallanalaisia julkiset järjestöt ovat. Tämä vaatimus osottaa uskoa pienen vähemmistön voimaan vallankumouksen tekijänä, sillä eiväthän suuret järjestöt tarvitse salaista toimintaa, olkoonpa heidän menettelytapansa mikä tahansa. Kuitenkin kolmannen internationalen miehet näyttävät yleensä uskovan "hyvin järjestyneen vähemmistön" vallankumoukselliseen voimaan. Marxilainen käsitys tästä ilmenee seuraavassa:

"Osottaessaan valtiollisen vallan valloittamisen välttämättömyyden yhtyivät Marx ja Engels Blanquihin. Mutta kun tämä usko, että valtiollinen valta voi-

dean valloittaa ja tehdä köyhälistön etuja palvelevaksi siten että pieni vähemmistö tekke salaliiton ja panee toimeen ryymäkän, tunnustivat Marx ja Engels että vallankumousta ei voida tehdä mitenkään, vaan että se määrättyjen asiinhaarain vallitessa välttämättömästi syntyy ja pysyy mahdollottomana niin kauan kuin ei ole näitä asianaaroja, jotka ainoastaan vähitellen muodostuvat. Ainoastaan siellä, missä kapitalistinen tuotantotapa olisi korkealle kehittyneet, olisivat käsillä taloudelliset mahdollisuudet muuttaa valtiovallan avulla tuotantovälineiden kapitalistinen omistus yhteiskunnalliseksi. Toiselta puolen syntyisi valtiovallan valloittamiseen ja pitämiseen köyhälistölle mahdollisuus ainoastaan siellä, missä se olisi kasvanut suureksi valtavaksi joukoksi, joka olisi taloudellisesti välttämätön, suureksi osaksi lujasti järjestetty ja opetettu tietoisiksi luokka-asemastaan sekä valtion ja yhteiskunnan olemuksesta." — (Tie valtaan* sivut 4 ja 5).

Mutta kun Venäjällä vallankumouksen tapahtuessa ei ollut suurta ja hyvin järjestettyä ja luokka-asemastaan tietoista palkkatyöläisköyhälistöä ja vallankumous kuitenkin tuli venäläiset vetivät siitä sen johtopäätöksen että vallankumous oli seuraus pienen hyvin järjestetyn salaliiton voimasta, ja sentähden he suosittelivat salaista toimintaa kaikkialle.

Kuten tunnettua, venäläisen yhteiskunnan todellinen taloudellinen sekä valtiollinen voima on vielä toistaiseksi talonpoikaisluokassa, ja sosialismin toteutumisen ehtona on Venäjällä talonpoikain sosialismin kannattaminen. Mutta niinkuin yleisesti tiedetään ja niinkuin venäläiset kommunistit itsekin myöntävät venäläinen talonpoika ei vielä ole sosialismin puolustaja, vaikka hän puolustaa bolshevikien valtaa kaikkia tsaarisia kenraaleja ja ulkomaalaisia hyökkääjiä vastaan. Marx nimittää talonpoikaa vanhan yhteiskunnan tueksi

* Täten Kautskyin kirjaa ei vielä itse Leninikään ole julistanut pannaan, ja meidän suomalaiskansalliset "teoreetikot" näkyvät usein sitä käyttävän, joten hekin pitänevät sen marxilaisena.

Ja turvaksi ja hänen uuden järjestelmän puolustajaksi tulemisestaan sanoo Marx:

“Maanviljelysalalla vaikuttaa suurteollisuus sikäli mullistavammin että se tuhoaa vanhan yhteiskunnan tuen ja turvan ”talonpojan”, ja panee hänen sijaansa palkkatyöläisen. Maaseutujen yhteiskunnalliset kumouspyrkimykset ja vastakohtaisuudet tulevat siten samankaltaisiksi kuin kaupunkienkin.” — (Pääöksi, ensimmäinen nide, sivu 446).

Talonpojan aseman murskaaminen Venäjällä voi tapahtua ainoastaan kahta tietä: joko länsieurooppalaiseen tapaan, kapitalistisen maaomaisuuden keskityksen ja markkinain kontrollin kautta, tai siten että kommuunien ja osuuskuntien harjoittama maanviljelys pääsee niin valtavaksi että ne voivat kilpailullaan ”tukehduttaa” itsenäisen talonpojan. Mutta talonpojan aseman tuhoaminen ei suinkaan ole helppo tehtävä niin kauan kuin talonpojat muodostavat enemmistön kansasta. Ja jos tämä tuhoaminen ajetaan suorittaa kommuunien ja osuuskuntien maanviljelyksen avulla siihen eivät venäläiset kykene ilman länsieurooppalaisten työväenluokkien apua. Itsenäisen talonpojan asemaa ei nimittäin ole mahdollista tuhota muutoin kuin kehittämällä teollisuutta, ja teollisuuden kehitykseen on vain kaksi tietä: kutsua maahan ulkomaalainen kapitalismi sitä kehittämään tai turvautua länsieurooppalaisiin voimakkaisiin työväen järjestöihin, toimia niiden kanssa käsi-kädessä, pyrkimättä hajottamaan niitä. Toistaiseksi venäläiset bolshevikit ovat valinneet edellisen keinon: kutsuneet maahan ulkomaalaisia kapitalisteja ja asettuneet vihamieliselle kannalle suuriin eurooppalaisiin työväenjärjestöihin nähden.

Olemme näin pitkälti esittäneet marxilaisia näkökantoja Venäjän kysymykseen nähden osottaaksemme sen epämarxilaisuuden, joka suomalaiskansallisten juftistuksissa ilmenee, he kun asettavat kolmannen internationalen ilmeisimmätkin harha-askleet ainoiksi oikeiksi uskonkappaleiksi ja tuomitsevat länsieurooppalaiset vallankumoukselliset sosialistit vallankumouksen pettureiksi.

Lopuksi huomautamme vielä yhdestä tärkeästä seikasta, jonka suomalaiskan-

sallisen järjestön puuhaajat ovat jo ai-koja sitte unohtaneet. Se on marxilainen historian materialistinen käsitys. Kansallinen järjestön ajajat ovat ottaneet periaatteelliset ohjeensa puhtaasti idealistiselta yhteiskuntakatsomukselta ja sen mukaan he ovat tulleet vallankumuskysymyksessä hullunkuriseen pelkoon. He pelkäävät vallankumouksen jäävän tulematta Yhdysvalloissa ja Länsi-Euroopassa ellei olla valmiita jokaisessa kohdassa hyväksymään venäläistä kaavaa. Tässäkin heiltä täydelleen puuttuu marxilainen käsitys vallankumouksen pakkolaista. Marxilaiset eivät tee vallankumouksia, eivätkä valmistele niitä, mutta he eivät myöskään koskaan ole epätoivoisia vallankumouksen tuloon nähden.

Arvostellessaan Marxin Pääömaa eräs venäläinen arvostelija kirjoitti:

“Marx pitää yhteiskunnallista liikettä luonnonhistoriallisena prosessina, jota ohjaavat lait, mitkä eivät ainoastaan ole riippumattomia ihmisten tahdosta ja aikomuksesta, vaan vieläpä määräävät heidän tahtomiansa, tietoisuutensa ja aikomuksensa.” — (Pääöman toisen painoksen alkulause, sivu 8) Ja että Marx pitää tuota venäläistä arvostelua oikeana tulkintana omasta käsityksestään se selviää saman alkulauseen seuraavalta sivulta, jossa Marx sanoo tuon venäläisen kuvanneen hänen tutkimustapaansa ”niin sattuvasti ja hyväntahtoisesti”. — Tässä on vain huomautettava toisesta äärimmäisestä väärinkäsityksestä, johon niin moni Marxin arvostelija on tehnyt itsensä syylliseksi. Joskin Marx pitää yhteiskunnallista liikettä ”luonnonhistoriallisena prosessina” se ei mitenkään tarkoita ettei inhimillisellä tahdolla olisi mitään tekemistä vallankumoustapahtuman kanssa, mutta mikä on marxilaisuuden mukaan selvää, ihmisten tahto ja aikomukset eivät voi synnyttää vallankumouksellista tilannetta. Ja tähän meille onkin tällä hetkellä tärkeintä. Suomalaiskansalliset ovat väittäneet Yhdysvalloissakin vallitsevan vallankumouksellisen tilanteen, joka väite osottaa täydellistä arvostelukyvttömyyttä yhteiskunnallisista tilanteista.

Herrat suomalaiskansalliset antavat palttua marxilaiselle historiankäsityksel-

le. samoin kuin kolmannen internationaalin kuuluisien ehtojen laatijatkin. Heitä hallitsee kuten uskovaisia "oman päänsä tuote", kuten Marx sanoo, (Pää oma, ensimmäinen nide, sivu 561), ja sen tähden heistä näyttää sosialistiset yhteiskunnat mahdollisilta aina ja kaikkialla minne vain niitä suvaitaan milloinkin perustaa. Tämä heidän suuremoinen harhaluulonsa huutaa heille että länsieurooppalaiset keskustalaiset ja Yhdysvaltain sosialistipuolue eivät suvaitse perustaa sosialistisia yhteiskuntia maihinsa, ja sentähden nämä puolueet ovat julistettavat petturien ja konnien puolueiksi.

Erottautuessaan kaikesta valtiollisesta sosialistisesta työväenliikkeestä niin hyvin ameriikkalaisesta kuin kansainvälisestäkin, suomalaiskansalliset ovat lähteneet tielle, jonne kenenkään rehellisen luokkataistelun etua harrastavan työläisen ei tulisi heitä seurata. Sillä tiellä kohtaa vaeltajiansa ainoastaan rappeutuminen ja yhä uudistuvat pettymykset.

Jos taas suomalaiskansallisten sisimpänä tarkoituksena olisi pitää kahta järjestöä: julkista ja salaista, joista salainen Moskovan ohjelden mukaan olisi hallitseva järjestö ja kuuluisi Yhdysvaltain maanalaiseen kommunistipuolueeseen, niin tämä tarkoitus, jos sellaista on, olisi typerämpi kaikkia heidän muita tarkoituksiaan. Sillä tarkoituksella ajettaisiin välittömästi Yhdysvaltain kapitalistiluokan asiaa. Ei mikään olisi tänäpäivänä yhdysvaltalaiselle kapitalistiluokalle mieluisempaa kuin saada provoseeratuksi vallankumousyritys Yhdysvalloissa. Ja tässä provokatsioonissa onnistuu kapitalistiluokka sitä paremmin mitä enemmän salaisia järjestöryhtymänsä syntyy. Mitä muuta ovat pohjaltaan olleet Luskien komitean toimet, New Yorkin valtion lainlaatijakunnan menettely sosialistipuolueen valitsemien edustajien karkoittamiseksi kuin provoseerausta, kiihottaakseen jos mahdollista työläisjoukkoja tekoihin, joiden nojalla voisi toimittaa yleisen "suoneniskun". Ja tuo kapitalistiluokan taholta harjoitettava provokatsioni voi tulla vielä paljon voimaperäisemmäksi kuin se tähän saakka on ollut. Kurja on se

työväenjärjestö, joka on tuossa provoseerauksessa mukana tietensä tai idealistisen vallankumouksellisuutensa innostamana. Ameriikkalainen kapitalismi tietää vallan hyvin voitansa täydelleen murskata kaikki nykyään ilmenevät vallankumousyritykset, ja sentähden se esiintyy ennenkuulumattomalla röyhkeydellä. Sille olisi sitä parempi mitä pikemmin se saisi aiheita yleiseen joukkoteurastukseen. Mutta sellaisestakin varottaa meitä marxilaisuus: Puhuessaan liian aikaisista vallankumousyrityksistä Kautsky sanoo:

"Hallitsevien luokkien valtiomiehet toivovat enimmäkseen, että sellainen raivo-yökkäys, mikäli mahdollista ei vain hallitsevien luokkien yksistään vaan myöskin kaikkien välinpitämättömien joukkojen, mitä pikemmin tapahtuisi, ennenkuin socialidemokraattia on kylliksi; vahva sitä vastustamaan. Se on heidän ainoana toivonsaan lykätä socialidemokraattian voitto ainakin muutamiksi vuosiksi. — Hallitsevan luokan poliitikot ovat jo suurimmaksi osaksi siinä mielialassa että he uskovat, että heillä ei ole mitään muuta tehtävää kuin panna kaikki yhdelle kortille. He tahovat provoseerata kansalaissodan vallankumousta peljätessään." (Tie valtaan, sivu 63.)

Vain epätoivoon ajautunut pessimisti voi uskoa itse ja uskotella toisille, että köyhällistön valtaannousu Yhdysvalloissa ei tapahdu aikanaan, jos ei hyväksytä Moskovan ehtoja prikulleen. Vallankumousta Yhdysvalloissa enempää kuin muuallakaan ei voida keinotekoisesti tehdä, se on myöskin yksi marxilaisen käsityksen selviöitä. Tästä sanoo Kautsky:

"Socialidemokraattia on vallankumouksellinen, mutta ei vallankumouksia tekevä puolue. Me tiedämme, että meidän päämäärämme voidaan saavuttaa ainoastaan vallankumouksella, mutta me tiedämme myöskin että meidän vallassamme on yhtävähän tämän vallankumouksen tekeminen kuin vastustajiemme vallassa sen estäminen. Meidän päähämme ei pälkähä tahtoa saada aikaan vallankumousta tai valmistaa sitä." (Tie valtaan, sivu 58.)